

te una altra vegada. Haver sigut regidor de l'Ajuntament de València, que li dóna experiència política, no està mal. I diputat. I algunes coses més. Però, a més, haver sigut Conseller de Cultura i Educació, per a contestar en tota tranquil·litat que, en el tema del valencià, als militants del PP ningú no ens guanya a la Comunitat Valenciana. *(Remors. Rialles. La presidenta colpeja amb la maceta)*

Mire, les associacions... Sí, moltes rialles, però, jo crec que, al final, estem parlant del valencià, i estic intentant portar hui el debat en tota la tranquil·litat i la serietat, perquè parlem d'un element essencial, i volgut, i fonamental dels valencians.

Per cert, que podria vostè haver defensat el valencià en Europa de la mateixa manera que està qüestió hui ací. *(Aplaudiments)*

Però, en qualsevol circumstància, he de dir-li: les associacions que fan les trobades tenen subvencions tots els anys. Tots els anys. I a més hi ha una ordre de subvenció, i es dóna en tota normalitat i tota tranquil·litat. Tots els anys. Quan jo era conseller de cultura, i ara els consellers de cultura, també.

Però, ja que estem parlant del valencià, i ja que estem parlant de la responsabilitat respecte d'una qüestió, com deia abans, tan fonamental, he de dir hui ací, si em permeten, solemnement, que la dècada del PP del 95 al 2005 es pot dir que és la dècada del valencià, de la recuperació del valencià, de l'ensenyança del valencià, de la divulgació del valencià i de la projecció del valencià. I me'n vaig a les dades: de l'any 95 a l'any 2005, s'ha passat de 74.000 alumnes a 155.000 alumnes d'ensenyança en valencià; s'ha passat de 685 a 1.000 centres en línia en valencià, el 161%, a més, en secundària; s'ha passat de 500 línies en valencià a 2.200 línies en valencià; han passat mig milió de persones en 10 anys, per la Junta Qualificadora; s'han fet cursos per a persones adultes, i han passat més de 100.000 persones; i el que és més important, en eixe estudi sociològic que es fa tots els anys –que diu el que diu, que vostè sap tan bé com jo el que diu, des del punt de vista polític– he de dir, a més, que a la pregunta de la utilització del valencià en normalitat junt al castellà, en 10 anys, la dècada del valencià a la Comunitat Valenciana ha augmentat huit punts la utilització del valencià i del castellà indistintament.

Per tant, senyor Pla, demagògia es pot fer de moltes coses; jo li demane, com a president de la Generalitat, que intente no fer-la respecte d'una qüestió tan important com és el valencià. I que tota esta energia, i este *papelón* que ha fet este matí hui ací, a la trona de les Corts Valencianes, en el seu ple, la utilitze també per a fer el *papelón* en la defensa, dins del seu partit, a Espanya i en altres llocs, d'una qüestió tan important, tan essencial com es la nostra senya d'identitat; el valencià.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor president.

Anem a passar a la tercera pregunta, que formula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida: l'Entesa, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Doncs, sí. Este matí han dit que Felip V ens va robar els Furs. Hi van haver d'altres que ens van robar coses. Franco ens va robar molts papers.

El 26 d'abril del 38 un ministre de Franco, Serrano Suñer, creava la Delegación del Estado para la Recuperación de Documentos, encarregada de requisar tota

la documentació d'organismes republicans, partits, sindicats, "desafectos al Movimiento nacional y que sean susceptibles de suministrar al Estado información referente a la actuación de sus enemigos."

El nostre país va patir aquest espoli en institucions, organitzacions i particulars. Avui, 65 anys després, els papers valencians, papers tacats de sang per servir per a condemnar a mort a moltes persones, a milers de persones, continuen en Salamanca, lluny dels seus legítims propietaris.

El 17 de maig del 2004 aquestes Corts aproven, per unanimitat, en una comissió, amb els vots del seu grup, del Partit Popular, que sol·licite la devolució dels papers valencians requisats en Salamanca.

Senyor Camps, per què el seu govern ha fet cas omís a una demanda unànime d'aquestes Corts?

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Té la paraula l'honorable president, senyor Camps.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyor Ribó, ja que estava parlant de fites històriques, podria haver continuat. Podria haver continuat.

Comissió d'experts proposats pel president Rodríguez Zapatero respecte de l'arxiu de Salamanca: No als papers que no siguen estrictament els de la Generalitat de Catalunya, en la seua devolució.

Ministra de Cultura del govern de Rodríguez Zapatero: No als papers que no siguen de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, ja ficats en el que són les fites històriques, acabe vosté d'arredonar el que ha passat a Espanya, també, els últims mesos.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor Camps.

Mire, jo tinc ací la guia de tota la documentació valenciana en els arxius de Salamanca; està en algun lloc, també, en algun despatx del seu govern. Li vaig a citar alguns documents. Mire vosté: l'expedient 209 és de l'Hospital Provincial de Castelló; l'expedient 288 és del Govern Civil de València; l'expedient 327 és de l'Audiència Provincial de Castelló –tot en *castellano*, per suposat– l'expedient 439 és del Ayuntamiento de Alicante...

Podríem seguir: l'expedient 779 és de la Diputación Provincial de Castellón; el 831 és de la Diputación Provincial de Alicante; el 1.571 és d'una organització tan perillosa com el Colegio Oficial de Médicos de Alicante; etcètera.

Mire vosté, jo li he preguntat per què ha fet cas omís d'açò. I sap vosté que hi ha un article en el Reglament de les Corts que parla de quan no es compleixen unes proposicions no de llei. Ho sap perfectament. Eixe no és el problema. El problema dels documents expropiats no és un problema d'unitat d'arxius, com vostés estan dient, com el con-

seller ens va contar una vegada; no és un problema d'unitat d'arxius. L'arxivística internacional, el primer que diu és que els arxius han d'estar en el lloc de procedència. En el lloc de procedència. I l'Ajuntament de València, la Diputació de Castelló... té sistemes d'arxiu perfectes, perfectament desenvolupats. L'arxivística internacional diu que ha d'estar custodiat per l'organització que la va generar, i d'acord amb la utilitat en que es va a generar. Vostés no han fet absolutament res per a retornar estos papers. I li vull dir amb claredat: no és una qüestió d'arxius; és una qüestió de dignitat. Però sembla que aquesta dignitat, que algun moment vam somiar que en tenien, que s'havien oblidat dels seus plantejaments del vencedor, d'eixa línia que els uneix políticament amb els vencedors, que eren capaços de pensar d'una altra manera, que havien pensat que el patrimoni valencià –per exemple, el patrimoni de don Vicente Blasco Ibáñez, de la seua editorial Prometeu, que està en els arxius de Salamanca– era important per este país.

Nosaltres no estem d'acord amb les decisions que ha fet el Partit Popular. Ens sembla un pas, però anem a continuar demanant estos papers; anem a continuar demanant estos papers. I els hem de dir al Grup Socialista que també tinguen en compte la dignitat d'esta terra. Que pensen que hi ha documents, i podríem traure'ls dels arxius, que parlen d'organitzacions seues, de la UGT, del Partit Socialista. Que és una qüestió de dignitat. I els demane que també treballen per la dignitat.

Mire vosté, València va ser capital de la República. València del 32 al 39, el nostre país, va estar en una forma de govern legítima, que va ser usurpada mitjançant un cop d'Estat, mitjançant unes tropes i, després, brutalment reprimida. Els demane que treballen també per la dignitat, per d'alguna manera reconstruir aquest patrimoni històric. Ens han furtat uns papers que són nostres. I no donen excuses d'arxius com va donar el seu conseller. Els demane que tota l'enteresa que sembla imposar en el tema del valencià, sobretot quan es de fora, en el tema del Pla hidrològic, pensen també que estos papers són dels valencians, són nostres, i que tenim el mateix dret que els catalans i que els bascos, tenim el mateix dret. El que no tenim és la mateixa voluntat de defensar la dignitat de la nostra terra.

A nosaltres ens agradaria, senyor president, que per una vegada deixara de pensar només en eixe fil que els uneix als vencedors d'aquella guerra de fa molts anys, que pensaren que...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria...

El senyor Ribó i Canut:

...entre els que van perdre també hi ha gent que, fins i tot, té plantejaments pareguts als seus, que són patrimoni de tots. Ens agradaria que pensaren alguna vegada per damunt del que els manen a Salamanca i a Madrid, que pensen en València,...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Ribó, per favor.

El senyor Ribó i Canut:

...que pensen en els valencians.
Nosaltres anem a continuar demanant-ho.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó. El temps se li ha acabat.

El senyor Ribó i Canut:

Anem a continuar demanant reconstruir la memòria històrica d'este país.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, gràcies, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

I ens agradaria comptar... (*inintel·ligible*) i també amb vostés.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Ribó, moltes gràcies.
Té la paraula, el molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Ribó, li ho dic una altra vegada: més clar, aigua. Les fites històriques que vosté ha dit respecte de l'arxiu s'ha parat just en el consell aquest d'experts, proposat pel president socialista del govern socialista que diu el que ha dit, i, aleshores, jo no sé si este consell d'experts forma part del fil conductor. No tinc ni idea. Perquè, haurà d'explicar-nos a mosatros això del fil conductor. No sé si és una classe d'electrònica o exactament de què estem parlant del fil conductor. De metafísica. Aleshores, metafísicament el fil conductor en estos moments està en el consell d'experts i en la ministra de Cultura, que són els que en estos moments han dit clarament: "No als papers que no siguen per a la Generalitat de Catalunya". (*Remors*)

El fil conductor on realment acaba, on realment acaba és en Esquerra Republicana de Catalunya. (*Remors. La vicepresidenta primera colpeja amb la maceta*) I el fil conductor, de vegades, tira, tira del govern feble de Madrid i fa el que vol Esquerra Republicana de Catalunya. Aleshores, com tenen les claus i el fil, cada vegada que s'alça pel matí amb una nova idea lluminosa, lluminosa, el dirigent este d'Esquerra Republicana de Catalunya...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Ribó, per favor.

El senyor president del Consell:

...tira del fil, tira del fil i fa que el president del Govern faça coses que moltes vegades no tenen sentit.

Però, en qualsevol cas, les fites històriques en estos moments tenen una parada que jo crec que cal recordar, que és el consell d'experts, que és la ministra de Cultura, que és el president Rodríguez Zapatero i, per tant, mentre vosté desenfoc, desenfoc –com fan moltes vegades– la qüestió política respecte a esta qüestió, és molt difícil que tinguem la possibilitat que al final el discurs siga coherent, perquè el que ha fet ací també és una demostració d'in-co-he-rèn-cia, incoherència història, política i, sobretot, sobretot, de discursos que tinguen sentit en estos

moments a la nostra comunitat, a la Comunitat Valenciana i a tot Espanya.

Jo crec que eixe fil que a vosté, que a vosté el té ficat en el passat, cada vegada que pregunta ací es demostra més: vosté està en el passat, nosaltres estem en el futur. I ací continuarem: nosaltres en el camí del futur i vostés en el camí *(la vicepresidenta-primer a colpeja amb la maceta)* del passat, *(remors)*, del passat, més demagògic...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor president, perdone un moment.

Senyories, jo crec que el debat ha transcorregut amb una tranquil·litat que crec que és com es mereix esta cambra; per favor, deixem acabar al president. Hem atés, jo crec, a tots els oradors. Per tant, acabem, acabem en la correcta manera de comportar-nos en esta cambra.

Senyor Ribó, vosté sap que se li ha acabat el torn, ha tingut el temps que li correspon, segons el Reglament, per tant, li pregue que deixe acabar al molt honorable president.

Moltíssimes gràcies, els ho agraiisc de veritat.

El senyor president del Consell:

Mire, senyor Ribó, amb tot el respecte i per acabar la meua intervenció, fa un esforç, fa un esforç, quan fa les preguntes, de ficar dos línies mitjanament coherents. Però, desgraciadament, després, en el seu raonament, no hi ha ningú que entenga exactament el que vosté està demanant. És un drama, és un drama. Vivim en directe un drama polític i ideològic de primera magnitud, la caiguda d'una ideologia i d'una posició personal davant la política que res té a vore amb la realitat econòmica i social de la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltíssimes gràcies, president.

Anem a suspendre el ple que es reprendrà al voltant de les onze i quart.

Gràcies.

(Se suspén la sessió a les 10 hores i 44 minuts)

(Es reprén la sessió a les 11 hores i 30 minuts)

Compareixença del conseller de Cultura, Educació i Esport sobre el projecte informàtic Lliurex

La senyora vicepresidenta primera:

(Inoible) ...per a explicar el projecte informàtic Lliurex, sol·licitada a petició pròpia. Té la paraula l'honorable senyor conseller Font de Mora.

El senyor conseller de Cultura, Educació i Esport:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyores diputades, senyors diputats.

La societat actual està immersa en una revolució tecnològica. Vivim en la societat de la comunicació i de la informació, que exigix nous reptes, als quals el govern valencià, del Partit Popular, fa front per mitjà de la seua aposta d'una manera decidida i prioritària per la tecnologia i per l'impuls del procés tecnològic en la nostra societat.

En els successius programes del Partit Popular s'arregla la voluntat d'incorporar les noves tecnologies al món de l'educació, i hui eixa declaració programàtica s'ha transformat en una acció de govern que, a través de les seues actuacions, facilita la implantació, l'accés i la utilització de les noves tecnologies en el sistema educatiu de la Comunitat Valenciana.

L'esperança dels nostres estudiants de gaudir de la tecnologia que exigix la societat de la informació en què estem immersos i que ens permeta afrontar amb preparació i optimitisme reptes tecnològics que es presenten en el futur, es produïx amb l'arribada al govern de la Comunitat Valenciana del Partit Popular, que va posar en marxa les actuacions imprescindibles en estes àrees, en esta matèria. Fent una imatge descriptiva, que no agressiva, permeteu-me esta expressió, el que es va produir és un transvasament d'aigua tecnològica al desert informàtic del nostre sistema educatiu que existia després de l'etapa de govern del Partit Socialista.

Un dels reptes més importants del govern del president Camps, que es va arreplegar en el seu dia en el programa electoral, dins del projecte d'impuls de les noves tecnologies a la Comunitat Valenciana, va ser l'aposta per a la implantació del programari lliure, el software lliure, en el sistema educatiu valencià, que estiga d'acord amb la nostra identitat, i la creació d'un sistema operatiu propi de la Comunitat Valenciana, que baix el nom de Lliurex és ja molt conegut.

Estos són els elements claus per aconseguir un sistema educatiu basat en les noves tecnologies. Este projecte, Lliurex, suposa la migració des del programari de propietari, del software amb propietari, al programari lliure, que facilitarà als nostres estudiants l'aprenentatge i el coneixement amb les millors condicions de les noves tecnologies de la informació i comunicació, amb garanties per al futur professional i sense renunciar a la nostra identitat.

La Direcció General d'Arxius i Innovació Tecnològica de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, per a complir amb l'objectiu de distribuir Lliurex en el nostre sistema educatiu, posa en marxa el procés d'implantació del programari lliure en el nostre sistema educatiu. Creà en el seu moment un equip de treball, format en un 80% per docents i tècnics de Linux, que inicià la seua actuació a finals de 2003, fins que el 28 de setembre de 2004, és a dir al començament del present curs, comença a funcionar en els nostres centres educatius en un programa pilot, que va començar en tres centres, de cada província, en l'actualitat està instal·lat ja com a programa pilot en 10 centres, i continuarem amb les actuacions necessàries per a la progressiva i ràpida instal·lació en tots els centres educatius públics de la Comunitat Valenciana.

La distribució de Lliurex en els nostres centres educatius públics suposa, en primer lloc, la instal·lació del programari lliure en el nostre sistema educatiu, que contribueix a l'eliminació de la bretxa tecnològica en permetre l'accés a les noves tecnologies i els seus beneficis amb tota classe d'alumnat, amb independència del seu poder adquisitiu, que es formaran, a partir del moment d'eixa disponibilitat, en igualtat de condicions, evitant-se qualsevol tipus de marginació.

En segon lloc, que l'alumnat de la Comunitat Valenciana gaudisca d'un programari adequat a les seues necessitats i a les necessitats del nostre sistema educatiu.

A partir del moment que Lliurex estiga present en tots els centres de la nostra comunitat, tot el nostre alumnat tindrà un programari actualitzat i d'última generació, que permetrà, com dic, la seua formació en igualtat de condicions.